

Tahák

NEJČASTĚJŠÍ CHYBY

“
” V přímé řeči používej české uvozovky (vypadají jako malé šestky a devítky; devítky dole, šestky nahoře), ne anglické "" ani jiné. Za dolní uvozovky nepatří mezera, za horní ano.

Příklad použití (zaostři taky na tečky, čárky a malá písmenka):

„Zatancujeme si,“ řekla.

„Zatancujeme si,“ řekla, „co ty na to?“

„Zatancujeme si.“ / „Zatancujeme si!“ / „Zatancujeme si?“

„Zatancujeme si?“ zeptala se.

... Pokud chceš napsat tři tečky (trojtečku), tzv. výpustku, zkontroluj, jestli jsou tečky fakt jen tři (ani víc, ani míň), a šetři s nimi. Před tři tečky nepatří mezera, jsou vždycky přilepené ke slovu před nimi. Naopak mezeru vždycky ťukni za ně.

Příklad použití:

Co bude dál? Netuší...

„Ahoj, ehm... Prosím tě, nevíš náhodou... Neznáš... Evu?“

—
— Pomlčka vs. spojovník. Delší čárka je pomlčka, bohužel ji nenajdeš na klávesnici. Pomoz si klávesovou zkratkou alt + 0150. Kratší čárka je spojovník. Okolo pomlčky napiš z obou stran mezery (výjimkou jsou jednoslovné výrazy, třeba trasa Plzeň–Praha nebo strana 28–50 apod.). Spojovník bude naopak bez mezer, přilepený za slovo před ním i za ním.

Příklad použití:

Dnešek je náš – zítřek vem čert. (pomlčka)

Jeden z nich – ten, co vypadal jako Jakub – mě vyzval k tanci. (pomlčka)

Vystudoval obor kuchař–číšník. (spojovník)

Chceš-li, vyřešíme to hned. (spojovník)

i
k
s

Nenech viset jednopísmenkové předložky a spojky (např. a, i, v, k, s...) na konci řádky. Připoj je k následujícímu slovu pomocí **pevné mezery**, ve Wordu zkratkou ctrl + shift + mezerník. Neodklikávej je pomocí enteru, to by ti pak v textu mohlo udělat pěknou paseku.

16

Číslovky se v beletrii většinou píšou slovy. Když je tvé postavě šestnáct, nepoužívej číslovku 16, ale napiš to slovy: šestnáct. Stejně tak u přídavného jména: do povídky nepiš 16letý, ale šestnáctiletý.

ji
jí

„Ji“ (nebo „ni“) piš krátce, pokud si tohle zájmeno můžeš nahradit krátkým ukazovacím zájmenem „tu“. „Jí“ (nebo „ní“) piš dlouze, pokud si tohle zájmeno můžeš nahradit dlouhým ukazovacím zájmenem „té“ (nebo „tou“).

Příklad použití:

Vyzval ji k tanci. (krátce)

Řekni jí, že nemám zájem. (dlouze)

mě
mně

Ve dvojkových pádech (2. a 4.: koho/čeho a koho/co) dvoupísmenné „mě“, v trojkových pádech (3. a 6.: komu/čemu a kom/čem) trojpísmenné mně. Oblíbená pomůcka je Vašek a slabiky jeho jména. Beze mě a bez Vaška? Dvě písmenka u mě, dvě slabiky u Vaška. Komu? Mně a Vaškovi. Tři písmenka u mě, tři slabiky u Vaška.